tis ſup mōtē oliueti q̄ cū clypeo faciebat ſignū ne diſcederent ſʒ forti⁹ inſultarent ⁊ illud ſignū fuit a deo datū: nā eadē die ciuitas fuit capta. b† Et ſcindet. Iſtud pōt exponi de ſciſmate grecoꝝ: ꝑ montē eni oliuarū pōt eccleſia militās intelligi ꝺ qua dꝛ Eſa. ij. In nouiſſimis diebus erit mōs dn̄i ſuꝑ verticē montiū ⁊c̄. ⁊ ſic dꝛ: † Et ſcindet mons oliuaꝝ ex media parte ſui ad orientē: in qua habitāt greci. † Et ad occidētē. vbi ſunt latini. † Et fugietis ad vallem montiū meoꝝ ⁊c̄. i. fugere debetis ad obediētiā eccl̄ie romane cui⁹ montes magni ſcʒ Petrus ⁊ paulus ſunt patroni. k† Et veniet dn̄s deus me⁹ ⁊ oēs ſancti ei⁹ cū eo ⁊c̄. hoc ad litterā exponit̄ de aduentu ad iudiciū finale: nec occurrit mihi alia ſpiritualis expoſitio conuenientioꝛ hic ponenda.

In ca. xiiij. vbi dꝛ in poſtil. Et ſcindet mons oliuarū.

Additio. j. Prout littera ſonat plane ſciſſure montis oliueti in quattuoꝛ partes eſt intelligenda: dicit enī ſcindet mons oliuarū ex media ꝑte ſui ad orientē et ad occidentē: ⁊ ſic in hac ſciſſura media pars mōtis oliueti erit orientalis ⁊ media ꝑs occidentalis. Non enī dixit ab oriente in occidentē: ſed ad orientē ⁊ ad occidētē ⁊ ſequit̄. Separabit̄ montis mediū ad aquilonē ⁊ mediū ei⁹ ad meridieʒ. Ex quo habet̄ alia ſciſſura: ſm̄ quā media ꝑs montis erit aquilonaris ⁊ media meridionalis: ⁊ ſic patet manifeſte ꝙ hec diuiſio fiet ī quattuoꝛ ꝑtes ad modū crucis. Ra. Sa. vero fugit hanc planā expoſitionē ne intelligat̄ mōs oliueti in forma crucis ſcindi: fugit eī ſignū crucis: ſicut et diabolus pater eius.

In eodem ca. vbi dicit̄ in poſtilla: Poteſt etiā dici ꝙ ſicut chriſtiani celebrant feſta paſce.

Additio. ij. Quidā expoſitores hebreoꝝ dicunt ꝙ bellum de quo hic loquit̄ erit tempore feſti tabernaculoꝝ: ⁊ ꝓpter hoc illud feſtum celebrabit̄ poſtea cū multo maioꝛi ſolennitate ꝗ̄ʒ antea: ⁊ hoc pōt applicari ad ꝓpoſitū noſtrū: quia ſi iſta miracula fient tēpoꝛe huius feſti fideles remanētes inter tempus hui⁹ belli ⁊ diē iudicij rationabiliter debent ſtatuere ꝙ fiat illud feſtum de nouo celeberrimum ſic ꝙ omnes teneant̄ ad eccleſiam venire que eſt hieruſalem ſpiritualis ⁊c̄.

Replica. In capitulo. xiiij. vbi dicit̄: Et ſcindet mōs oliuaꝝ vbi poſtillatoꝛ allegat quoſdā qui exponūt de ſciſſura montis in quattuoꝛ partes ꝑ modum crucis. allegat etiaʒ Ra. Sa. qui dicit ſciſſurā ſolū fieri ab oriente in occidentē: cui videt̄ littera conſonare vt ꝑʒ in poſtil. Sed Burgeñ. motus contra Ra. Sa. dicit euʒ fugere planam expoſitionem: quia fugit ſignum crucis ſicut et diabolus pater eius: ſed tamen intentioni Burgeñ. videt̄ obuiare fuga de qua dicit̄ in littera quia crucis myſterium quod ad litteram putat Burgeñ. deſcribere non eſt materia fuge ſed refugij.

Additiōes Pauli epiſcopi Bur. ac replice magiſtri Mathie doꝛinck ſuꝑ Zachariā ꝓphetā finiunt.

Nico. de lyra

Incipit ꝓlogus in Malachiam prophetam.

a † Deus per moyſen populo iſrael ꝑceperat ſacerdotes tabernaculi ſui omni coꝛpoꝛali vitio liberos: b hoſtias omī vitio vacuas ſibi offerri. c Quib⁹ legē ſuā ad regēdū ppl'm d ob hoc dederat vt ꝑ ſacrificioꝝ e oblationē iternūcij dei ⁊ hoīm facti: ppl'm ꝑceptis celeſtib⁹ facerēt f obedire. † Unde ſacerdotes ange g los dei eē: hoc ī loco ſcriptura teſtat̄. Sed qꝛ tāti muneris gratiā h cōtēnētes ſupradict⁹ ppl's ac ſacerdotes ſacrificia vitio deturpata: ipis criminib⁹ atqꝫ ipietatib⁹ mactati deo offerre cepūt. Ideo i

Nico. de lyra

Incipit expoſitio ꝓlogi in Malachiam ꝓphetā ꝑ fratrē Britonem.

Deus ꝑ moyſen ⁊c̄. In iſto ꝓlogo iuxta ea q̄ in ꝓhia dicunt̄ oñdit̄ ppl'i iſraelitici ingratitudo: ⁊ eiuſdē increpatio. Procedit̄ aūt ī iſto ꝓlogo ꝑ hūc moduʒ. Primo exprimit̄ bñficiū dei ꝑſtitū ppl'o. ſcd̄o oſtēdit̄ ppl'i ingratitudo. ibi: Sed qꝛ tāti muneris. tertio ſubdit̄ diuina increpatio. ibi: Ideo ꝑ malachiā ꝓphetā ⁊c̄. Beneficiū aūt dn̄i exprimit̄ in duob⁹. primo ī officio ꝑſtito ſacerdotib⁹. ſcd̄o ī dignitate officij ipius: ⁊ iſta dignitas notat̄. ibi: Unde ſacerdotes ⁊c̄. Officiū aūt ē mediationis: qđ ē duplex. ſ. ppl'i ad deuʒ qđ notat̄ primo: ⁊ dei ad ppl'm quod notat̄ ſcd̄o. ibi: Quib⁹ legē ⁊c̄. i h̄ ei ꝙ inſtituit ſacerdotes ī officio offerēdi ſacrificia dat̄ officiū meditationis ppl'i ad deū: ⁊ ī hoc ꝙ dedit legē ſm̄ quā debebāt regere ppl'm dat̄ officiū meditatiōis dei ad ppl'm. Dicit igit̄: Deus ꝑ moyſen. Nota ꝙ poſt reditum iuda de captiuitate babylonica q̄ fuerāt reuerſi edificabant ſibi domos et habitabāt ī illis nōdū tēplo reedificato. vt h̄r Aggei. j. B. Miſſi ſūt ꝗ a dn̄o Agge⁹ ⁊ Zacharias ꝓphe ad increpādū eos ꝓpter negligētiā ⁊ moꝛā reedificatiōis tēpli: ⁊ ad exhoꝛtādū ad edificandū: q̄ taliter exhoꝛtati ſtatim tēplū ⁊ altare reedificauerūt quib⁹ reedificatis emerſit aliud pctm̄. ſ. ꝙ ſacerdotes maculā habētes ſacrificabāt ꝯ illā ꝓhibitionē Leui. xxj. D. Homo ꝺ ſemine tuo ꝑ familias q̄ habuerit maculā nō offerret panes domino deo ſuo: nec accedet ad miniſteriū ei⁹. Itē offerebāt ſacrificia maculā habētia ꝯ illā ꝓhibitionē Leui. xxij. C. Si maculā habuerit nō offeret̄ ⁊c̄. ꝓpter qđ dn̄s ſubtraxit illis tꝑalia bñficia. Unde miſſus fuit malachias a dn̄o ad īcrepādū eos ⁊ oñdit diuina bñficia ⁊ eoꝝ ingratitudineʒ ex hoc ꝙ ꝑcepta dn̄i cōtēnebāt: ⁊ hec tangunt̄ hic. dicit igit̄: Deus ꝑ moyſen populo iſraeli ꝑceperat ſacerdotes taberculi ſui oī coꝛꝑali vitio liberos Leuit. xxj. b Hoſtias oī vitio va. ſibi offerre. Leui. xxij. Qui obtulerit oblationē ſuā vel vota ſoluēs vel ſpōte offerēs q̄cq̄d illud obtulerit ī holocauſtū dn̄i vt offerat̄: maſcul⁹ īmaculat⁹ erit ex bob⁹ vel ouib⁹ vel ex capris: ſi maculā habuerit nō offeretis ⁊c̄. Duo ꝗ ꝑcepat dn̄s. ſ. ſacerdotes eſſe ſine macula. ſicut dꝛ. j. Machab. iiij. E. Et elegit ſacerdotes ſine macula volūtatē habētes ī lege dei offerre etiā hoſtias carētes macula: ſicut ſcribit̄ Leui. xxij. ī multis locis. c Quib⁹ legē ſuā. Hic tāgit̄ de officio meditationis ꝓut erat dn̄i ad ppl'm: qđ q̄dē officiū erat vt intimando ppl'o legē ⁊ ꝑcepta dn̄i: ppl's viueret ī obediētia dei: primo ꝗ exprimit̄ officiū. ſcd̄o vtilitas ſiue finis officij † Leui. 21 a ibi: Ut ꝑ ſacrificioꝝ. dicit igit̄: Quib⁹ ſacerdotib⁹. d Legē ſuā ad reg. Ibi. 22. a po. ob h̄ dederat Ezech. xliiij. F. Populū meū docebūt q̄d ſit īter ſanctū ⁊ pollutū: īter mūdū ⁊ imūdū: ⁊ oñdēt eis: ⁊ cū fuerit cōtrouerſia ſtabūt ī iudicijs meis ⁊ iudicabūt leges meas. Sʒ Dan. xiij. dicit̄: Egreſſa ē iniq̄tas de babylone a ſenioꝛib⁹ iudicib⁹ q̄ videbant̄ regere ppl'm. e Ut ꝑ ſacrificioꝛuʒ obla. inter. dei ⁊ ho. facti ⁊c̄. Deut̄. v. A. Ego ſequeſter ⁊ medi⁹ fui inter deū ⁊ vos. ad Heb. v. A. oīs pōtifex ex hoīb⁹ aſſūpt⁹ ꝓ hoībus cōſtituit̄ ī his q̄ ſūt ad deū: vt offerat dona ⁊ ſacrificia ꝓ pctīs. f Populū ꝑce. ⁊c̄. Iudith. viij. C. Quī vos qui eſtis ꝑſbyteri ī ppl'o dei ⁊ ex vobis pēdet aīa illoꝝ ad eloquiū veſtrū coꝛda illoꝝ erigite. g Unde ſacerdotes an. † Mala. 2. b ⁊c̄. Malach. ij. B. Labia ſacerdot̄ cuſtodiūt ſciētiā ⁊ legē requirent ex oꝛe ei⁹: qꝛ angelus dn̄i exercituū eſt. Sed Ezech. vij. dꝛ: Quererēt viſionē ꝺ ꝓpheta ⁊ lex peribit a ſacerdote: ⁊ cōſiliū a ſenioꝛib⁹. h Sʒ qꝛ tāti muneris gratiā. Hic exprimit̄ īgratitudo ppl'i ex duob⁹. ſ. ex cōtēptu diuini muneris. ibi: Sʒ qꝛ tanti muneris ⁊c̄. ⁊ ex inobediētia diuini ꝑcepti. ibi: Supradict⁹ ppl's ⁊c̄. vbi notat̄ inobediētia ppl'i: ⁊ etiā ſacerdotū in duob⁹. ī h̄ ꝙ aīalia maculā habētia offerebāt. ibi: Sacrificia vitio deturpata: ⁊ ī h̄ ꝙ ipſi offerētes maculoſi erāt. ibi: Ipſis criminib⁹ ⁊c̄. dicit igit̄: Sʒ qꝛ tāti muneris gratiā cōtēnētes ſupradict⁹ ppl's ac ſacerdotes ſacrificia vitio deturpata. Malach. j. D. Intuliſtis de rapinis claudū ⁊ lāguidū: ⁊ ītuliſtis mun⁹: ⁊ iō dꝛ eodē. C. Nō mihi volūtas in vobis dicit dn̄s exercituū: ⁊ mun⁹ nō ſuſcipiā de manu veſtra. Ipſis criminib⁹ atqꝫ īpietatib⁹ mactati deo offerre ceperūt Malach. ij. Uos receſſiſt̄ de via ⁊ ſcādalizaſt̄ plurimos ī lege. Itē eodē. Operiebat̄ lachrymis altare dn̄i fletu ⁊ gemitu: ita vt vltra nō reſpiciā ad ſacrificiū: nec accipiā placabile q̄d de manu vr̄a. i Ideo ꝑ malachiā ⁊c̄. Hic ſubiūgit̄ diuina increpatio ꝓpt̄ eoꝝ ingratitudinē: fit aūt hic duplex īcrepatio. primo eī fit īꝓperatio diuīe bñficētie. ſcd̄o fit īꝓꝑatio ꝑuaricatiōiſ eoꝝ ⁊ malicie. ibi: Nā reliq̄ lectiōe cōꝑhēſa. Itē ī ꝑma ꝑte notāt̄ duo. ſ. act⁹ ſiue ꝟba īꝓperatiōis: ⁊ iuſticia īꝓperātis. ſcd̄m tāgit̄ ibi: Et dixiſtis. ⁊ ibi tangit̄ ꝑmo queſtio ppl'i. ſcd̄o rñſio dn̄i. ibi: Nōne frat̄ fuit eſau ⁊c̄. queſtio ē indicium

a Nus verbi dñi. Malachi interp̄tatᷣ an/ Ca.I
gelus me⁹. vñ Origenes eũ angelũ fuiſſe putat
J.3.a ſm q̄ de iohãne dr: Ecce mitto angelũ meũ añ
Mar.i.a faciẽ tuã: qd nos oĩno nõ recipim⁹: vt angelus
de celo veniẽs aſſũpſerit corp⁹ humanũ: vt iſra
eli q̄ a dño mãdata ſũt loquereᷣ. Di/
cũt vo hebrei hũc fuiſſe eſdrã ſacerdo
tẽ ⁊ poſt aggeũ ⁊ zachariã ꝓphetaſſe
⁊ iõ nõ habere titulũ: qꝛ liber eſdre di
cit ip̄m eſdrã ⁊ alios ſecũ aſcẽdiſſe de
babylone anno. vij. artaxerxes regis
pſarũ. Et ideo putãt ip̄m eſdram q̄ ⁊
malachias ſub artaxerxe hãc ꝓpheti
am cõtexuiſſe. Malachias

Nico. de lyra

ciũ bñficij: rñſio eſt manifeſtatio iuſti
cie dei bñfacientis ⁊ illoꝝ ingratitu/
dinẽ increpãtis vł ĩpetrãtis. dicit igi
tur: Ideo. i. ꝓpter p̄notatã ingratitu
dinẽ. a Per mala. ꝑ. de⁹ po. ſuũ.
iſrł increpãs. ſ. ĩ ꝓphetia ſequẽti. i. in/
choãs increpare. hic ẽ eñi inchoatio
increpatiõis. ĩ. aũt vbi tãgiᷣ eoꝝ ma
licia. ſ. Nã reliq̃ ⁊c. poniᷣ cõſũmatio.
Inchoaᷣ ei in oſtẽſione bñficioꝝ: cõ/
ſũmaᷣ in ĩproperatiõe malicie ingra/
toꝝ. b Dilexi vos dicit dominus.
Ecce manifeſtatio bñficij: vide Ma/
lach. j. vbi ponũᷣ verba iſta.
c Nonne frater erat eſau ia. ⁊c. hic
inſinuaᷣ iuſticia increpãtꝭ ex duob⁹:
ſcꝫ ex cõdecẽtia diuine iuſticie repro/
bãdo eſau ⁊ eligẽdo iacob: ⁊ ex con/
gruẽtia vbi ꝓpoſiti ad eoꝝ increpa/
tionẽ. ibi: Cui⁹ rei gr̃a ⁊c. Juſt⁹ ei fu
it reprobãdo eſau ⁊ eligẽdo iacob. ſi
militer iuſte fecit ĩcrepãdo eos negle
cto tãto bñficio eis p̄ſtito ĩ electione
eoꝝ ĩ p̄re ſuo iacob. dicit igiᷣ: Nõne
frater erat eſau iacob dicit dñs. q. d.
ſic: Geñ. xxv. D. d Et dilexi iacob.
eſau autẽ odio habui Malach. j. q̄ſi
dicat: ĩ h̄ dilexi vos q̄ cũ eſau ⁊ iacob
eẽnt fratres: dilexi iacob patrẽ veſtrũ
⁊ nõ eſau fratrẽ eius: nõ tñ iniuſt⁹ fui
nec iniuſte egi: ⁊ hoc eſt qd ſequiᷣ:
e Eſau aũt frater iacob nõ iniqua. i.
iniuſta. f Aut ſpõtanea volũtate.
q̄n aliq̃ fuerit rõ. ſ. mala opa eſau in p̄
ſciẽtia: lꝫ ei demerita ſimpliciter non
ſint cã reprobatiõis. dico cã ꝓprie lo
quẽdo in p̄ſcitis: nihilomin⁹ cã ẽ q̃/
re ſemp p̄ſciunᷣ quãtũ ad h̄ q̄ nõ ap/
poniᷣ eis gratia: nec cõferᷣ gloria.
g Vel ſine meriti gr̃a. cõgrui ſupple
nõ ẽ eñi cã p̄deſtinatiõis ex pte p̄de/
ſtinati ei⁹ opatio bona: vel q̄ ſe p̄pa/
rat: ſꝫ cõgruũ ẽ ⁊ quaſi quodãmodo
motiuũ cõferẽtis vt gr̃am infundat:
ſic inquã iacob electũ non ſine gratia
meriti. i. nõ ſine p̄paratione: qd intel/
ligenduꝫ eſt quãtum ad p̄paratione:
gratie in p̄ſenti vel nõ ſine gratia me/
riti. i. opis meritorij quo ad gloriã in
futuro. Manifeſtũ eſt: ⁊ ꝓbat hoc di/
cẽs: h Cũ ſm p̄ſcientiã ſuã. vidiſ/
ſet mala eſau ⁊ p̄paratione iacob ad
bonũ ⁊ ad opa meritoria. i Eſau q̃
dẽ effuſionẽ ſanguinis fraterni cõcu/
piſcere: Geñ. xxvij. G. Oderat ſemp eſau iacob ꝓ benedictio/
ne qua benedixerat ei pater: dixitq̧ in corde ſuo: Veniẽt dies
luctus patris mei: ⁊ occidã iacob fratrem meum. k Jacob
aũt ob ſui. i. dei: l Cognitionẽ: Geñ. xxxij. G. Vidi dñm fa/
cie ad faciẽ ⁊ ſalua facta eſt anima mea. ac ſi diceret: Cognoui
dominũ qꝛ ipſe me cognoſcere dignatus eſt. m Cui⁹ rei gra
tia. Hic oſtendiᷣ verbũ ꝓpoſitum congruere ad increpationẽ
illorum. Primo igiᷣ inſinuaᷣ ipſa cõgruentia q̄ fuit electio ia/
cob

cob. Secundo innuiᷣ ratio electionis. ibi: Quis ex operib⁹.
dicit igitur: Cui⁹ rei gratia. i. gratia electionis iacob ⁊ repro
bationis eſau. n Supradicto vſus eſt exemplo. ſ. exemplo
iacob ⁊ eſau ad increpationẽ iudeoꝝ. hoc inquã exemplo:
o Dilexi iacob: quaſi diceret qꝛ ſic dilexi patrẽ veſtrũ ⁊ fra
trẽ ei⁹ reprobaui: magnũ vobis bñfi
ciũ p̄ſtiti: ide ẽ q̄ ꝓpheta vſus ẽ exẽ/
plo dilectionis iacob ⁊ reprobatiõis
eſau ad increpationẽ iudeoꝝ.
p Quis ex operibus. cõtinua ſic. †Mal.i.b
ita modo vſus eſt. ſ. dicto exemplo
ad populi iſrł increpationẽ q̄ oſten/
diᷣ gratia quã fecit deus illi. Quis
⁊c. i. licet ex illis que de iacob ⁊ eſau
ſcripta ſũt: Geñ. xxv. D. pateat eſau
dignũ fuiſſe reprobatione ⁊ iacob ele
ctione. diciᷣ igiᷣ: Quis ex operib⁹
memoratorũ. ſ. eſau ⁊ iacob.
q Quorum. memoratorũ ⁊ operũ
eorundẽ. r Liber geneſeos memi
nit: Geñ. xxv. et. ĩ. in pluribus capi/
tulis. Vel ſic: Cuius rei gratia: q̄ſi
ad oſtẽdẽdũ q̄ de factis eorum pre/
ſcientiaꝫ habuerit. ſ. dicto exemplo
vſus ẽ: qꝛ tales cõſtat ſic diuiſos ſm
reprobationẽ ⁊ electionẽ anteq̃ꝫ na/
tos. Quis ex operibus. q. d. conſtat †Mal.i.a
q̄ de⁹ facta eoꝝ p̄ſciuerit q̄ in geneſi
determinãᷣ aperte: Geñ. xxv. vbi di/
ciᷣ: Quibus adultis factus eſt eſau
vir gnarus venandi ⁊ homo agrico/
la. iacob autẽ vir ſimplex habitabat
in tabernaculis. s Nã reliqua.
Hic ſubdiᷣ de improperatione mali/ †Geñ.25 d
cie eorũ: que oſtendiᷣ in duobus. ſ.
in preuaricatione diuinoꝝ mandato
rum quo ad ritum ſacrificioꝝ ⁊ quo
ad cultum idoloꝝ. Continuat ſic: in
principio ꝓphetie vſus eſt exemplo
dilectionis iacob ⁊ odij eſau: ad inſi
nuandũ gratiã iudeis preſtitam ⁊ in
gratitudinẽ increpandã: ⁊ conſequẽ
ter in ꝓphetia manifeſtata eſt eoruꝫ
trãſgreſſio. Naꝫ reliqua. ſ. ab eo qd
dictũ ẽ in principio. ſ. Dilexi vos ⁊c.
t Que lectione cõp̄henſa ſunt. i.
dicta conſequẽter in prophetia.
v Preuaricationẽ populi iſrael in
ĩ obſuãdis ſacrificijs dei. Malach.
j. Offeretis ſup altare meũ pollutũ
panẽ ⁊c. Item in eodẽ. D. Maledi/
ctus doloſus qui habet in grege ſuo
maſculum ⁊ votum faciẽs immolat
debile domino ⁊c. x Increpatio/
nemq̧ in eundem ſcilicet populum iſ
rael. y Qr deos alienos coluerunt
ſignificant: Malachie. ij. Tranſgreſ
ſus eſt iuda ⁊ abominatio facta eſt
in iſrael: et in hieruſalem: quia con/
taminauit iudas ſanctificationeꝫ do
mini quam dilexit: ⁊ habuit filiam
dei alieni. Item Malachie. iij. A di/
ebus patrum veſtroꝝ receſſiſtis a le/
gitimis meis ⁊ nõ cuſtodiſtis.
Finit qualiſcunq̧ expoſitio
iſtius prologi.

ꝑ malachiã ꝓphetã de⁹ ppłm ſuũ a
iſrł increpãs ait† Dilexi vos dicit b
dñs. Et dixiſtis: In quo dilexiſti
nos? Nõne frater erat eſau iacob c
dicit dñs: ⁊ dilexi iacob: eſau aũt d
odio habui? Eſau aũt fratrem ia/ e
cob nõ iniqua aut ſpõtanea volũ f
tate odio habitum a deo: vel ſine g
meriti gr̃a iacob dilectũ manife/
ſtũ eſt: cũ ſcdm p̄ſciẽtiã ſuã: eſau q̃ h i
dẽ effuſionẽ ſãguinis fraterni cõ/
cupiſcere: iacob ãt ĩ ſui cognitio/ k l
ne obſeruãdã legẽ deſiderare co/
gnoſceret. Cui⁹ rei gr̃a ſupradicto m n
vſus ⁊ exemplo dicẽs: † Dilexi ia/ o
cob: eſau aũt odio habui. Quis p
ex opib⁹ memoratoruꝫ: quorũ li/ q r
ber geneſeos meminit: in q̃ vnuſ/
quiſq̧ eoꝝ futur⁹ erat ꝓpoſito ma
nifeſte ꝯſtaret vt ſcriptũ ẽ. † Creue
rũt pueri: ⁊ erat eſau hõ agreſtis
ſciẽs venari: iacob aũt hõ ſimplex
manẽs in tabernaculo. Nã reliq̃ s
q̃ lectiõe cõp̄henſa ſũt p̄uaricatio t v
nẽ populi iſrł in obſeruãdis ſacri
ficijs dei ĩcrepationẽq̧ ĩ eũdẽ (q̄
deos alienos coluerũt) ſignificãt. x y

Incipit argumentum.

Malachias aperte ⁊ in
fine oĩm ꝓphetaꝝ di/
cit de abiectione iſrael
⁊ vocatione gẽtiũ. Nõ
eſt mihi ait volũtas ĩ vobis di/
cit dñs exercituũ: ⁊ mun⁹ nõ ſuſci
piã de manu vr̃a. Ab ortu ei ſolis
vſq̧ ad occaſum magnũ ẽ nomẽ
meũ ĩ gẽtib⁹: ⁊ ĩ oĩ loco ſacrificaᷣ
et offertur nomini meo oblatio
munda. Explicit argumẽtũ.

Incipit Malachias ꝓpheta:

Capitulum I

Alij ſic: Onus verbi domi
ni ad iſrael in manu Mala
chie prophete.

a Nus vbi domini 3†

Poſtilla Nicolai de lyra ſuper
Malachiam prophetã incipit.

Capitulũ I

3 Nus verbi domini. Hic incipit prophetia ma
lachie. Et diuidiᷣ in duas partes ſcꝫ in ꝓemi/
um et tractatũ. Tractatus incipit. ibi: Dilexi:
vos ⁊c. In prima parte deſcribiᷣ impoſitio of/
ficij prophetandi ipſi malachie. cũ diciᷣ: On⁹
verbi domini. i. officiũ denunciandi verbum
diuinũ. Officiũ ei alicui impoſitũ diciᷣ onus eius ſm cõem
modũ loquẽdi quo frequẽter vtunᷣ prophete. Secundo oſtẽ

A